

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

4.9.2006

B6-0481/2006

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

εν συνέχεια δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής
σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού
του Philippe Morillon

εξ ονόματος της Ομάδας ALDE

σχετικά με την κατάσταση στη Μέση Ανατολή

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση στη Μέση Ανατολή

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τα προηγούμενα ψηφίσματά του για την κατάσταση στη Μέση Ανατολή,
 - έχοντας υπόψη το προηγούμενο ψήφισμά του για την κατάσταση στο Λίβανο, το οποίο εγκρίθηκε στις 10 Μαρτίου 2005,
 - έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα 1559 (2004) και 1701 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών,
 - έχοντας υπόψη τη δήλωση την οποία πραγματοποίησε η Διάσκεψη των Προέδρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 20 Ιουλίου 2006,
 - έχοντας υπόψη τη δήλωση του Προεδρείου της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης της 24ης Αυγούστου 2006,
 - έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 25 Αυγούστου 2006 για το Λίβανο,
 - έχοντας υπόψη τον "Χάρτη Πορείας για την Ειρήνη" των Τεσσάρων στις 30 Απριλίου 2003,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού του,
- A. βαθιά συγκλονισμένο από τον πόλεμο αυτό, ο οποίος στοίχισε τη ζωή σε περισσότερους από χίλιους αθώους, ιδίως αμάχους, και καταδικάζοντας την αδράνεια ορισμένων κρατών μελών, τα οποία αρνήθηκαν να απευθύνουν έκκληση για άμεση κατάπαυση του πυρός,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Λίβανος είναι μια χώρα της οποίας οι ιστορικοί, πολιτιστικοί και οικονομικοί δεσμοί με την Ευρώπη είναι σημαντικοί, ότι αποτελεί πρωταρχικό εταίρο της Ένωσης στη Μέση Ανατολή και ότι συμμετέχει στην Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας,
- Γ. τονίζοντας το ρόλο τον οποίο μπορεί να διαδραματίσει ένας πλήρως δημοκρατικός και κυρίαρχος Λίβανος για την εφαρμογή μιας λύσης στην κρίση στη Μέση Ανατολή και για την ανάπτυξη μιας ισχυρής ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης,
- Δ. υπογραμμίζοντας την επείγουσα ανάγκη να εμποδιστεί μια νέα περίοδος αστάθειας στο Λίβανο, καθώς επίσης και την ανάγκη να στηριχθούν και να εδραιωθούν οι εύθραστοι δημοκρατικοί θεσμοί και να ξεκινήσει η διαδικασία ανοικοδόμησης,
1. στηρίζει το ψήφισμα 1701 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και καλεί ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα να αναλάβει τις ευθύνες της για να διασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή του το ταχύτερο δυνατόν· υπογραμμίζει, στο θέμα αυτό, ότι καμία κατάπαυση

του πυρός δεν μπορεί να είναι διαρκής χωρίς την πολιτική βούληση των άμεσα ή έμμεσα εμπλεκόμενων μερών να καταπολεμήσουν τις ρίζες και τα αίτια της πρόσφατης κρίσης·

2. επικροτεί τα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης Αυγούστου 2006, και ιδίως την πλήρη στήριξη του Συμβουλίου στην εφαρμογή του ψηφίσματος 1701 του Συμβουλίου Ασφαλείας και τη δέσμευση των κρατών μελών να παράσχουν μια δύναμη τάγμα 7000 ανδρών επί των 15.000 ανδρών που προβλέπονται για την Προσωρινή Δύναμη των Ηνωμένων Εθνών (FINUL)·
3. χαιρετίζει τις συνεχείς προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εξευρεθεί διαρκής λύση στη σύγκρουση· υπογραμμίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι είναι σημαντικό τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μιλούν με μία φωνή και να ενεργούν από κοινού·
4. υπογραμμίζει ότι η υφιστάμενη κρίση επαναθέτει την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή στην κορυφή της διεθνούς ημερήσιας διάταξης· ζητεί από τη διεθνή κοινότητα να αξιοποιήσει την ευκαιρία αυτή και να οργανώσει διεθνή ειρηνευτική διάσκεψη - όπως η Διάσκεψη της Μαδρίτης το 1991 - προκειμένου όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να καθίσουν γύρω από το ίδιο τραπέζι με στόχο να εξεύρουν λύση στη σύγκρουση αυτή· ζητεί, προς το σκοπό αυτό, από το Συμβούλιο Υπουργών να αναλάβει την πρωτοβουλία·
5. θεωρεί ότι η διευθέτηση της σύγκρουσης απαιτεί μια σφαιρική περιφερειακή ειρηνευτική συμφωνία και, στο πλαίσιο αυτό, εκφράζει την ανησυχία του για την επιδείνωση της κατάστασης στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη·
6. εκφράζει την ικανοποίησή του για την απόφαση της Λιβανικής Κυβέρνησης να αναπτύξει τις δυνάμεις της στο Νότιο Λίβανο και του ισραηλινού στρατού να αποσυρθεί πίσω από τη Μπλε Γραμμή, όπως προβλέπεται στο ψήφισμα 1701 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·
7. εκφράζει την ικανοποίησή του για την ισχυρή στήριξη της Λιβανικής Κυβέρνησης σε έναν ενισχυμένο ρόλο της Προσωρινής Δύναμης των Ηνωμένων Εθνών στο Λίβανο·
8. εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά ανήσυχο για τις ανθρωπιστικές και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των έντονων μαχών και για την καταστροφή των μη στρατιωτικών υποδομών στο Λίβανο· εκφράζει τη λύπη του για τις απώλειες ανθρωπίνων ζωών μεταξύ του άμαχου λιβανικού και ισραηλινού πληθυσμού, μεταξύ των στρατιωτών και των παρατηρητών του ΟΗΕ, καθώς και για τη μαζική καταστροφή των υποδομών·
9. ζητεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση να δεσμευθεί να συνεργασθεί με όλα τα εμπλεκόμενα μέρη και καλεί τα μέρη αυτά να σεβασθούν αυστηρά τις δεσμεύσεις τους όσον αφορά την πλήρη εφαρμογή του ψηφίσματος 1701, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πρόσβαση της επείγουσας ανθρωπιστικής βοήθειας και η επιστροφή των εκτοπισθέντων ατόμων υπό τις καλύτερες συνθήκες ασφάλειας· ζητεί με έμφαση, στο πλαίσιο αυτό, την άρση του θαλάσσιου και εναέριου αποκλεισμού του Λιβάνου·
10. επαναλαμβάνει την έκκληση που απηύθυνε την 20ή Ιουλίου και την 1η Αυγούστου η Διάσκεψη των Προέδρων του για την ταχεία αποστολή της ανθρωπιστικής βοήθειας και την επιστροφή στο σεβασμό του διεθνούς δικαίου· υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι θα πρέπει

να βρεθεί μια συνολική πολιτική λύση, προκειμένου να τεθεί τέρμα στη σύγκρουση αυτή, σύμφωνα με τα ψηφίσματα 1701 και 1559 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·

11. ζητεί από τη διεθνή κοινότητα, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ανθρωπιστικές οργανώσεις να στηρίζουν πλήρως την ανοικοδόμηση του Λιβάνου και, στο πλαίσιο αυτό, εκφράζει την ικανοποίησή του για τις αποφάσεις που ελήφθησαν κατά τη Διεθνή Διάσκεψη των Χορηγών στη Σουηδία·
12. ζητεί από τα εμπλεκόμενα μέρη να τηρήσουν αυστηρά την κατάπαυση του πυρός που προβλέπεται από το ψήφισμα 1701, το οποίο τέθηκε σε ισχύ στις 14 Αυγούστου και μέχρι στιγμής έχει γίνει κατά μεγάλο μέρος σεβαστό·
13. υπενθυμίζει τους όρους του ψηφίσματος 1701, το οποίο ζητεί την άνευ όρων ελευθέρωση των απαχθέντων ισραηλινών στρατιωτών, και ενθαρρύνει κάθε προσπάθεια για την όσο το δυνατόν ταχύτερη επίλυση του ζητήματος των Λιβανέζων αιχμαλώτων που κρατούνται στο Ισραήλ·
14. ζητεί την έναρξη άμεσων πολιτικών και διπλωματικών διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ισραηλινής Κυβέρνησης και της Παλαιστινιακής Αρχής, οι οποίες μπορεί να έχουν ως κατάληξη την ανταλλαγή αιχμαλώτων μεταξύ των δύο μερών·
15. επαναλαμβάνει την έκκλησή του για την άμεση ελευθέρωση των υπουργών και των μελών του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου που κρατούνται από το Ισραήλ·
16. υπογραμμίζει ότι η εφαρμογή του ψηφίσματος 1701 πρέπει να καταλήξει στον αφοπλισμό της Χεζμπολάχ, στον αποκλεισμό κάθε προμήθειας όπλων στο λιβανικό έδαφος, στην οριστική οριοθέτηση των συνόρων μεταξύ του Λιβάνου και του Ισραήλ, και θα πρέπει να παράσχει στο Λίβανο την κυριαρχία του και την εδαφική του ακεραιότητα, καθώς και την πολιτική του ανεξαρτησία, συμπεριλαμβανομένου του νοτίου τμήματος του Λιβάνου·
17. στηρίζει την εντολή που δόθηκε στη FINUL, όπως ορίζεται στα άρθρα 11, 14 και 16 του ψηφίσματος 1701, και ζητεί από τα κράτη μέλη να παράσχουν τις στρατιωτικές δυνάμεις και τα μέσα επιμελητείας που απαιτούνται για να εξασφαλισθεί η επιτυχία της αποστολής αυτής·
18. υπογραμμίζει το βασικό ρόλο που διαδραματίζουν ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ· στηρίζει πλήρως την απόφαση της Γαλλίας να εξακολουθήσει να ασκεί τη διοίκηση της FINUL έως το 2007, την οποία στη συνέχεια θα αναλάβει η Ιταλία· τονίζει, ωστόσο, την ανάγκη να αποφευχθεί μία πληθώρα κέντρων διοίκησης· θεωρεί ότι θα ήταν ενδιαφέρον, σε αυτό το πλαίσιο, να εξετασθεί μια ευρωπαϊκή λύση στο πρότυπο της EUFOR που αναπτύχθηκε στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό·
19. υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι είναι σημαντικό να προσδιορισθούν με σαφήνεια και ακρίβεια η εντολή, η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες της FINUL εν ανάγκη με ένα νέο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο τότε θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα διδάγματα που αποκομίστηκαν από τις προηγούμενες αποστολές διατήρησης της ειρήνης, ιδίως στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη·

20. ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, από τη στρατιωτική επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταρτίσει σχέδια για να αντιμετωπίσει κάθε ενδεχόμενο, προσφεύγοντας στις ομάδες μαχών (Battlegroups) της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς ενίσχυση της συνεισφοράς των κρατών μελών στη FINUL·
21. επιβεβαιώνει ότι στηρίζει μόνον την αποκλειστική εξουσία της Κυβέρνησης του Λιβάνου στο σύνολο της χώρας· υπογραμμίζει, συνεπώς, ότι η ανθρωπιστική βοήθεια καθώς και οι προσπάθειες ανάκαμψης και ανοικοδόμησης πρέπει να διεξαχθούν υπό την εξουσία αυτή και στο πλαίσιο του εθνικού κυβερνητικού σχεδίου που αφορά την αποκατάσταση, τη μεταρρύθμιση και την ανάπτυξη·
22. τονίζει τον ουσιώδη ρόλο των λιβανικών τοπικών αρχών στη διανομή της βοήθειας προς τα άτομα που την έχουν πιο πολύ ανάγκη, όποιος και αν είναι ο πολιτικός, πολιτιστικός ή θρησκευτικός τους προσανατολισμός·
23. υπογραμμίζει την κατοχυρωμένη από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο υποχρέωση κάθε εμπλεκόμενου μέρους να διασφαλίσει πρόσβαση και ελεύθερη διέλευση στα εκτοπισμένα πρόσωπα, στους εργαζομένους του ανθρωπιστικού τομέα και στον εφοδιασμό·
24. υπογραμμίζει την ανάγκη να διατεθούν επαρκείς πόροι για την επείγουσα βοήθεια προς τα θύματα της κρίσης· ζητεί από την Επιτροπή, την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο εναλλακτικών μέσων, προκειμένου να διασφαλισθεί χρηματοδότηση που θα υπερβαίνει το ανώτατο όριο των ήδη διατιθέμενων πόρων·
25. ζητεί με έμφαση από το Ιράν και τη Συρία να διαδραματίσουν εποικοδομητικό ρόλο στην εφαρμογή των ψηφισμάτων 1559 και 1701 του Συμβουλίου Ασφαλείας·
26. υπογραμμίζει τον δυναμικό σημαντικό ρόλο της Συρίας για τη διασφάλιση της κυριαρχίας του Λιβάνου και για τη σταθερότητα ολόκληρης της περιοχής·
27. θεωρεί ότι η Ευρωμεσογειακή Κοινοβουλευτική Συνέλευση, το μόνο κοινοβουλευτικό όργανο της Διαδικασίας της Βαρκελώνης όπου συμμετέχουν οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της νότιας όχθης της Μεσογείου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της και να διευκολύνει την επανάληψη του διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ των μερών τα οποία αφορά η κατάσταση στη Μέση Ανατολή·
28. πιστεύει ότι, σε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βάση, η οικοδόμηση θεσμών όπου θα συμμετέχουν οι χώρες της Μεσογειακής Λεκάνης όπως μιας Ευρωμεσογειακής Τράπεζας Ανάπτυξης, αποτελεί το μέσον ώστε να διασφαλισθούν διαρκής ειρήνη και ανθρώπινη ανάπτυξη· καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να εργασθούν περισσότερο για τη δημιουργία τέτοιων θεσμών παρά για την αναζήτηση διμερών συμφωνιών·
29. ζητεί από την Επιτροπή να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να περιορίσει τον καταστροφικό αντίκτυπο της πετρελαιοκηλίδας που έχει ρυπάνει ένα μεγάλο μέρος των λιβανικών ακτών·

30. αποφασίζει να αποστείλει αντιπροσωπεία στο Λίβανο, το Ισραήλ και στα παλαιστινιακά εδάφη προκειμένου να αξιολογήσει την κατάσταση, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις πολιτικές και ανθρωπιστικές συνθήκες·
31. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στα κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών, στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια του Λιβάνου και του Ισραήλ.